

บทที่ 2
เอกสารที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบของวรรณคดี

วรรณกรรมเป็นสิ่งศิลป์ประเภทหนึ่งที่สร้างสรรค์การบันดาลความคุณงาม孤立ให้กับภาษาเพื่อทำให้ผู้คนได้รับรู้เรื่องราวความ喜怒哀乐 มีจินตนาการ ความรู้สึกนึกคิด พร้อมทั้งไถ่ยินดีสืบสานและสืบสานเรื่องราว จึงมีองค์ประกอบหลายอย่างที่ทำให้วรรณกรรมนั้นเป็นวรรณศิลป์ที่คู่ไปมา เช่น อุณหภูมิ หมู่บ้าน วัฒนธรรม ศาสนา ความเชื่อ ภูมิปัญญา ฯลฯ ซึ่งล้วนแต่เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้วรรณกรรมเป็นสิ่งที่มีชีวิตและมีความน่าสนใจ

1. อารมณ์สัมภันธ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความคิดในรูปทาง ๆ เช่น ในรูปความรักความเกล้าใจ โกรธและช่มชัก เป็นต้น
2. การแสดงออก เป็นสื่อนำความคิดและอารมณ์สัมภันธ์ให้ออกมาให้เป็นรูปแบบที่สามารถอ่านออกเสียงได้ ไม่ใช่แค่การแสดงกล่าวถึงแต่สิ่งที่คิด แต่อาจจะเป็นเรื่องไม่ที่ไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ เช่น ท่องเสียงอักษรภาษาไทย
3. ภาระน้ำเสียง เป็นสิ่งที่ช่วยให้เรื่องราวและบทเพลงเรื่องนั้น มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่น การใช้เสียงที่ต้องใช้เสียงสูงและเสียงต่ำ หรือเสียงที่ต้องใช้เสียงที่ต้องใช้เสียงสูงและเสียงต่ำ เช่น บทละคร ฯลฯ
4. หัวเรื่องที่แสดงออก หรือสีสัน เป็นลักษณะเฉพาะของเรื่อง ที่ใช้ในการนำเสนอเรื่องราว ความคิด ความรู้สึก ความรู้สึก เช่น ความรัก ความเกล้าใจ ความโกรธ ความช่มชัก ฯลฯ
5. เทคนิคและกล่าว เป็นเรื่องของฝีมือและความชำนาญในการเขียนของผู้เขียนแต่ละคน
6. องค์ประกอบ มีส่วนสำคัญอยู่ 2 ส่วนคือ เนื้อหาและรูปแบบ องค์ประกอบทั้งสองจะต้องประสานกลมกลืนกันอย่างเหมาะสม เนื้อหาและรูปแบบจะต้องมีความกันกันและเป็นเอกลักษณ์ เช่น ชวน เพชรแก้ว¹ ไอกล่าวถึงความงาม ความไพเราะของบริเวณกรุงราชธานี องค์ประกอบ คือ

¹ อุณหภูมิ หมู่บ้าน ที่ฐานการศึกษาวรรณคดีไทย. 2523. หน้า 11 - 27.

² ชวน เพชรแก้ว. ภารกิจภาษาวรรณคดีไทย. 2521. หน้า 119 - 127.

1. ก็ที่เลือกสรร ในมารอยกรองการเลือกใช้คำชาติให้กับนิทานหมายลักษณะเดือน
ตามนั้น อาจใช้คำสูงส่งหรือคำต่ำ ๆ ซึ่งทองคำนึงถิงเนื้อหาและลักษณะของกรองแทบทุกประเพท
2. เสียงเสนาะ คือ การใช้คำเพิ่มเสียงหนักเบา ตื้นยาว ระดับเสียงสูงต่ำ หรือสัมผัสน์ได้
เฉพาะพรัตน์น้ำ เสียงเสนาะของบรรยายกรองมีขั้นไกคุย การล้มผัส ลีลาจังหวะ การเลียนเสียงธรรมชาติ
และการเด่นนำ
3. ความหมายอันดีลักษณะนี้ จะเป็นสิ่งสร้างสรรค์ความงามด้วยประการแห่งอานุภาพ
อาจจะเกิดขึ้นจากลักษณะแห่ง ดังนี้ การใช้กิริยาหาร การใช้ลัญลักษณ์ การกล่าวเกินจริง การพรรณนา
และบรรยายที่แนบชิด การสะท้อนความรู้สึกและการสร้างบรรยายภาพ

ทฤษฎีวรรณกิจภารณ์

ธุรีย์ โราณสกุลพันธุ์¹ ได้กล่าวถึงเหตุภูมิวัฒนศึกษาเรื่อง ไอ.เอ. วิชาร์ค์ ซึ่งได้
ชี้แจงถึงหลักเบ็ดเตล็ดในการพิจารณาวรรณคดี และเน้นว่าการถอดใจความวรรณคดี เป็นการทำลายลักษณะ
งามทางศิลปะของวรรณคดีอย่างลึกลับ เชิงเพรษากำและทุกเสียงประกอบกันเข้ามา เป็นแบบประพันธ์ มีรส
ของวรรณคดีแห่งอยู่ คำหรือเสียงหนึ่ง ๆ มีคณิตความหมายที่ปรากฏลงบนพจนานุกรมแทนนั้นแต่
หากนิยามหมายในระดับลึกแห่งอยู่ ไอ.เอ. วิชาร์ค์ ได้แสดงให้เห็นว่าคำหรือเสียงหนึ่ง ๆ มีส่วน
ผสมของความหมายชนิดต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ชนิด คือ

1. Sense หมายถึง เนื้อหาหรือความหมายซึ่งก่อให้เกิดความคิดเห็น ประการ
เกี่ยวกับเรื่องราวหนึ่ง ๆ
2. Feeling หมายถึง ความรู้สึกของผู้อ่านที่ขอความที่ต้องการอ่อนไหว ความรู้สึกเมื่อ²
ความหมายกว้างขวางมาก กล่าวคือ เมื่อผู้อ่านอ่านคำประพันธ์หนึ่ง ๆ ผู้อ่านจะมีอัธิรรค์ ทัศนคติ
ความประทับใจและความรู้สึกเพลิดเพลินหรือไม่เพลิดเพลินคุย
3. Tone หมายถึง นำเสียงหรือทัศนคติของผู้แต่งที่แสดงออกมายกอุบัติความ
แห่งอยู่ในคำ หรือเสียงหนึ่ง ๆ โดยผู้แต่งรู้สึกตัวหรือไม่รู้สึกตัวก็ได้

¹ธุรีย์ โราณสกุลพันธุ์. วิเคราะห์วรรณกรรมกรองห้องที่ชนะการประกวดของสำนักงานกรุงเทพ.

4. Intention หมายถึง จุดมุ่งหมายหรือความตั้งใจของผู้แต่งซึ่งแสดงความตั้งใจโดยอำนาจของจิตใจสานึกได้

ความหมายทั้ง 4 ประการ จะมีภาคอยู่ในคำประพันธ์ภาษาและมีความสำคัญอย่างยิ่งในวรรณคดี บทหากษณาบุญแบลเตาและใจความก็ไม่สามารถที่จะแยกความหมายครบทั้ง 4 ประการ แต่หากษณาบุญแบลเตาและใจความก็ถือเป็นความหมาย 4 ประการดังกล่าว ผู้อ่านจะพยายามคำประพันธ์นั้น ๆ ที่มีร่องรอยของความคิดด้วยตนเองและภูมิปัญญาของตัวเอง สามารถนำมาร่วมกับความหมายโดยหมาย

นอกจากนี้ สุรีย์ โรมนสุกุลพานิช¹ ก็ยังได้กล่าวถึงข้อควรระวังในการวิเคราะห์วิเคราะห์วรรณคดีของ ไ.เอ.ริชาร์ดส์ ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. Four of Meaning ผู้อ่านควรพยายามเข้าถึงร่องรอยของวรรณคดีให้ครบถ้วนสุด เพื่อจะได้ทราบและประเมินคุณค่าของวรรณคดีโดยยางตุกทอง ดังได้กล่าวมาแล้วว่า ทำหรือเสียงหนึ่ง ๆ ในวรรณคดีประกอบด้วยความหมายนัยทาง ๆ สี่ประการ คือ เนื้อหา ความรู้สึกของผู้อ่าน น้ำเสียงของผู้แต่ง และจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง ในทางกรังผ่อนอาจจะไม่เข้าใจเนื้อหา บิดเบือนความรู้สึก เนื่อใจ นำเสียงผิดหรือไม่พัฒนาเรื่องนักถึงจุดมุ่งหมาย ซึ่งอาจจะมีผลทำให้เข้าใจวรรณคดินั้นๆ ผิดพลาดได้

2. Rhythm and Movement จังหวะหรือความเคลื่อนไหวแห่งอยู่ในโลกคำทำหรือเสียงที่ใช้อยู่ในบทประพันธ์อยู่เสมอ ลักษณะการเปล่งเสียงเพื่อประกอบรูปคำแทะระคำยอมมีความล้มพังรักษาความหมายซึ่งมีร่องรอยของ

3. Imagery ถึงแม้ความสำคัญในวรรณคดีเป็นอย่างยิ่งคือภาพพจน์ ในการอ่านบทประพันธ์เนื้อร้องไม่เห็นภาพพจน์เลย แค่บางคณิตของเห็นภาพพจน์โดยบางครั้งเจน ซึ่งช่วยให้เข้าใจความหมายของวรรณคดีได้มากยิ่งขึ้น ในกรณีผ่อนกันแบบมีภาพพจน์ไม่ตรงกัน แสดงว่าผู้อ่านเข้าใจความหมายของทำหรือความผิดไป เพราะฉะนั้นผู้อ่านจึงคงจะมีความต้องการที่จะอ่านและวิเคราะห์ความหมายของคำอ่อนน้ำ เป็นภาษาให้ถูกต้องตรงกับความคิดของผู้แต่ง

4. Irrelevant Association คำนี้ประหัด เป็นศัพท์ใหม่ใช้อยู่ในวิชาจิตวิทยา หมายถึง การทิคคหรือเกี่ยวเนื่องระหว่างประสบการณ์นั้นกับประสบการณ์อื่น ๆ ที่ผ่านมาซึ่งมักเกิด

¹ สุรีย์ โรมนสุกุลพานิช. วิเคราะห์วรรณกรรมร้อยกรองที่ชนะการประกวดของนานาประเทศ.

รวมกันอีก เนื่องจากความคิดของคนเราไม่มีขอบเขตจำกัดແเนื่องด้วยประวัติของคำไม่สืบทอดกัน หากผู้อ่านรู้จักในมีประวัติคือ Yangถูกมองจนเข้าใจความหมายของวรรณคดีอย่างลึกซึ้ง

5. Stock Response หมายถึง ความหมายที่เราอ่านไว้ในใจจากผู้อ่านมีความร่วมรังวังในการเลือกใช้ความหมายของคำ ไม่กวนผลิตผลิตสินใจใช้ความหมายที่ตั้งคุณไว้ในใจ ก็อาจจะเข้าใจความหมายของบทประพันธ์โดยทางถูกต้อง

6. Sentimentality ผู้อ่านบางคนมีจุดคิดในตัวเอง คือ ถอนให่ว่ายกเงินไป อาการเช่นนี้ไม่มีสาเหตุมาจากการลืมหายใจ แต่จะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เป็นภาวะเฉพาะบุคคล หากไม่รู้จักระบบอารมณ์ในการอ่านบทประพันธ์อาจมีความรู้สึกสะเทือนใจรุ้งแรงไป ก่อภารกุญชัยหมายของกี ซึ่งมันเป็นสิ่งที่ควรระวังในการวิเคราะห์และการหนัง

7. Inhibition ผู้อ่านบางคนมีสภาพจิตแย่งแย่ง ก็คือในการอ่านบทประพันธ์อาจมีปฏิกิริยาตอบแทน ไม่ยอมมีความรู้สึกโดยทางร่างกายหรือรูปแบบร่างกาย หรือมางหันความรู้สึกของตัวเองไว้ อาการเช่นนี้มีผลให้ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของบทประพันธ์ได้ และทำให้การประเมินคุณค่าของวรรณคดีไป แม้เป็นความไม่ยุติธรรมทอยู่แห่งเป็นอย่างยิ่ง

8. Doctrinal Adhesions ก็คือคนอาจแสดงความคิดเห็นใหม่หรือเปล่า ซึ่งในทรงกับความคิดเห็นของผู้อ่านหรือสังคม ไม่ว่าจะเป็นความเชื่อทางศาสนา การเมืองหรือการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ก็คือในการอ่านบทประพันธ์หนัง ๆ ผู้อ่านความมีใจกว้างพอที่จะรับฟังความคิดเห็นเหล่านั้น และการแสดงคิดเห็นใจร้ายจะประเมินคุณค่าของวรรณคดีในแง่ส่วนงานทางศิลปะ

9. Technical Presupposition ผู้อ่านบางคนมีพื้นฐานอยู่กับแบบแผนของค่าย ทางนั้นแหลกของภาษาถูกเก็บไว้ราย ซึ่งสิ่งเหล่านี้มิได้เป็นสิ่งสำคัญ นักวิเคราะห์ควรรุ่งไปที่ "เนอเรชั่นของวรรณคดี" หรือ รากความงามทางศิลปะของวรรณคดีโดยตรง

10. Critical Preconception ในกระบวนการบทประพันธ์ผู้อ่านจำบวนไม่อนุญาติ มากซึ่งความหวังอย่างไรสำนักว่า บทประพันธ์ทุกบทจะมีจดหมายสำคัญๆ จึงพยายามวิเคราะห์ วิเคราะห์ความหมายให้ดีซึ่งหมายความว่า ก็คือการที่ต้องเกินความจริงและประเมินคุณค่าสูงส่งเกินไป ซึ่งก็ควรระวังให้มาก

จากข้อควรระวังในการอ่านวรรณกรรมที่รู้ว่าวรรณคดีคือกล่าวแล้วมีความสัมพันธ์กับภาษาเนื่องกัน แต่ผู้ภาษาสามารถปฏิเสธได้ ซึ่งมันน่ากราฟวิเคราะห์ว่าภารกุญชัยไม่ใช่ภาพหรือเกิดความจริงไปได้ โดยเฉพาะในการวิเคราะห์ว่าสาระเนื้อหาสุนทรียศาสตร์ ในเรื่องเดียวกัน คำ จังหวะของคำหรือข้อความ

โดยพิสกการเพื่อนำไปใช้กับความหมายในแบบ ๆ เช่น สัญลักษณ์ ภาพพจน์ จินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึกตัวและเมียประหัตต์ ทั้งหมดที่มีความลับซ่อนอยู่ในตัวและกัน ทั้งบังช่วยถ่างความลับนั้น และความเชื่อใจระหว่างผู้แต่งกับผู้อ่านว่าจะคืบ การเล่นตอบที่ว่าการบรรยายคือเป็นการสอนตามหลัก วิชาศาสตร์ มีเหตุผลสมบูรณ์ของวิชาเรียน ในไวยากรณ์อย่างเดือนดอยหากหลักเกณฑ์

หนังสือการประพันธ์ในอัลลงกราฟฟิค

อัลลงกราฟฟิค แปลตามรูปศัพท์ว่า ทำภารกิจการประพันธ์ หมายถึงการทำภารกิจการประพันธ์ของ อินเดีย ชื่อ ลัลดา ศิริเจริญ ได้อธิบายว่า

อัลลงกราฟฟิค เป็นวิชาที่ทำภารกิจทางภูมิการประพันธ์หรือเป็นภารกิจทางภารกิจแห่งประพันธ์- ประพากำประพันธ์ให้ในเรื่องงาน สละสละย มีความหมายลักษณะนี้ ที่กล่าวในพื้นอาจ ใจหมายถึงการพูดหรือการแต่งหนังสือก็ได้ การพูดไม่มีความไฟแรงเพราอย่างถูกทางตาม แบบแผนของภาษา ภาษาอังกฤษ Phetoric การแต่งคำประพันธ์ให้ในเรื่องงาน ถูกทางตามแบบแผนของการประพันธ์และมีหลักเกณฑ์ทาง ๆ นำคำและหาริใช้เสียง การใช้คำ และการใช้ภาษาหมายของคำหรือของขอคำ ตลอดถึงวิธีการประพันธ์ให้ดี และวิธีการหา คำประพันธ์ ทวนถึงคุณและไฟ ภาษาอังกฤษเรียกว่า Poetics ซึ่งทรงกับภาษาอังกฤษ ว่า อัลลงกราฟฟิค¹

อัลลงกราฟฟิค จึงเป็นทำภารกิจการประพันธ์ หมายถึง ทำภารกิจการประพันธ์ของอินเดีย เป็น เนื้อหาด้านลัทธิ ลัทธะ ประไยชน์ วิธีการแต่งและวิธีการใช้ภาษาที่สืบทอดกันมาสืบประเทวธรรมคือ

ฉบับนี้ออกหน้าจากการรัฐบาลและมีทางตนหลักฐานของคำประพันธ์แล้ว ยังการรัฐบาล กล่าวว่าในการแต่งคำประพันธ์ให้ในเรื่องเพราอย่างถูกทางตามแบบแผนและมีความหมายกันให้อีกด้วย หรืออย่างที่เรา เรียกว่า "อธรรมรัฐ" เราไม่มีการทำภารกิจการประพันธ์ของเรางานที่จะดีดีเป็นแบบแผน โดยที่นำไปแล้ว เรายังคงกินและในภารกิจการประพันธ์ตามแบบฉบับเดีย จึงเห็นควรที่จะศึกษาทำภารกิจการประพันธ์ของอินเดีย เพื่อประไยชน์ในการศึกษาภารกิจการประพันธ์ของไทย

¹ ลัลดา ศิริเจริญ. อัลลงกราฟฟิค หน้า 2528. หน้า 7.

หมาย ศุภรณ์ภาค¹ ให้ความถึงคำอัลงการมาตราว่ามีสาระสำคัญดังปีก 4 เรื่อง คือ²
โดย คุณ อัลลการและรถ

1. โดย คุณ ขอบพระอหังในเรื่องการใช้คำและการใช้ประโยชน์ การใช้คำเป็นส่วนสำคัญ
เพราการใช้คำมีผลต่อที่ทำให้ประโยชน์มากกว่าไปด้วย ในทำราชการถ้าจะขอบพระอหังไว้ดังนี้

- 1.1 ใช้คำที่ไม่เป็นประโยชน์
- 1.2 ใช้คำที่มีเสียงไม่ไพเราะ
- 1.3 ใช้คำที่มีความหมายกำกับ
- 1.4 ใช้คำบิดไวยากรณ์
- 1.5 ใช้คำที่มีความหมายตามที่แต่งกำหนดเอาเอง
- 1.6 ใช้คำไม่เห็นด้วย ไม่เป็นที่รู้จักทั่วไป
- 1.7 ใช้คำไม่เรียบหรือไม่เหมาะสม

ในกิจกรรมพิชาลังการ ยังคงถึงขอบพระองใน การแหงร้อยกรองไว้โดยเฉพาะอีก 6

ประการ คือ

- 1.8 ปราศจากคำที่ใช้คำล้มเหลว
 - 1.9 กลอนพาไป แต่งโดยไม่คำนึงถึงความหมาย
 - 1.10 หักคำที่มี การใช้คำไม่สมำเสมอ
 - 1.11 เคลื่อนคุณ คือใช้คำที่สามารถเปลี่ยนเสียงได้หลายเสียง
 - 1.12 คาด คือ การใช้คำคาด
 - 1.13 ไม่เจลังเกต คือ แหงผิดคนหลักเสียง
2. คุณ คือในการประพันธ์ มี 10 ประการ คือ
- 2.1 โฉมกรุณ คือ ความงามอย่างสวยงาม สูงส่ง
 - 2.2 ษณุณ คือ ความเกลี่ยงเกลา รวมเรียบ ษำเส้อ
 - 2.3 กันกิจุณ คือ ความเจ็บแผล ลึกลง กินใจ

¹หมาย ศุภรณ์ภาค. เอกสารการสอนชั้นตรีภาษาไทย 2 ภาคประพันธ์ไทย หน่วยที่ 825.

2527. หนา 606 - 612.

- 2.4 อัตโนมัติคุณ คือ ความตัดใจเจนแจ่มแจ้ง
- 2.5 ประสาทคุณ คือ ความแจ่มชัด เข้าใจได้รวดเร็ว ทันที
- 2.6 สมรรถคุณ คือ การสมดุลย์ของสิ่งหนึ่งในแก่สิ่งหนึ่ง
- 2.7 สิ่งสกุณ คือ ความรื่นรมย์อันเกิดจากถ้อยคำที่ประสบประสานกับเนองกันอย่าง

สุลักษณ์

- 2.8 โฉมคุณ คือ ความมีรสนชาติ
 - 2.9 นิสัยคุณ คือ ความอ่อนหวานด้นเกิดจากการพัฒนาความ
 - 2.10 ศรีษะคุณ คือ ความจะเป็นผู้นำ ใช้กำลังใจ
3. อดั้งการ คือ ความสง่างาม อันเกิดจากการหากแต่ง แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
- 3.1 อดั้งการป่ายเสียง คือ การหากแต่งรอยกรองให้มีเสียงไพเราะ
 - 3.2 อดั้งการป่ายความหมาย คือ การหากแต่งคำประพันธ์ให้มีความหมายลึกซึ้ง

ภูมิคุณ ภูมิทาง

4. รด คือ ความยินดี พ้อใจ การแหงคำประพันธ์ความมีการปูรงแหงรสนชาติ หมายถึงการสร้างความมีความรู้สึกโดยจำลองมาจากการมีความรู้สึกความชื่นชมชาติของพุทธ รสนชาติของตนเดียวกับประเพาบงหนึ่งของนาฏยศิลป์ แต่ในทำนองประพันธ์น่ามากคำว่าเป็นรสของวรรณคดีไว้

9 ประการก็อ

- 4.1 ศรุติการรัส คือ ความรักให้ริบบินดี
- 4.2 วารรัส คือ ความเพี่ยรในทางธรรม
- 4.3 กรุณา ras คือ การโกรกเผา ร้องไห้รำพัน
- 4.4 หาศบรส คือ ความขบขัน
- 4.5 ฉันทุกตรส คือ ความประหลาดใจ
- 4.6 ภยานกรส คือ ความกลัวอันเกิดจากการเห็นสิ่งหน้าสียศรีษะ
- 4.7 เวหา ras คือ ความโกรก
- 4.8 พีตต์สรา ras คือ ความเกลี้ยดซึ้ง
- 4.9 ศานต์ras คือ ความรู้ขอบ ความสงบ

จะเห็นว่าอัลงการภาษา มีความจำเป็นในการแต่งกิ่งพันธ์ " เพราะเบรี่ยม เมื่อันกี้เสือป่า อาการและเกร็งประคบร่างกายให้คงทน ก็ทำให้บุคคลนั้น ดูสวยงามนัก ก้าวเดิน " ¹

หมายเหตุภาษาภาคตากับวรรณกรรม

การสังภารณกรรม โดยเฉพาะวรรณกรรมลักษณะคำทองอาทิตย์ลักษ์ยังหรือคำอันรุ่นในกรสื่อความหมาย โดยมีการเลือกสรรอย่างคำที่สามารถสื่อความรู้สึกไม่ถูกของผู้สร้างวรรณกรรมให้เกิดให้ใกล้เคียงกับผู้อ่านมาก และทางหากำที่ก่อให้เกิดความรู้สึก อารมณ์ที่สืบท่อนใจและโน้มนำพากันจนเกิดการของกี² ผู้ใช้ภาษาไม่ได้ออกเสียงอหังหนึ่ง เพื่อสื่อความหมายในลักษณะหนึ่ง และเลือกเสียงอีกอย่างหนึ่งเพื่อสื่อความหมายในอีกลักษณะหนึ่ง เป็นที่น่าพึงพอใจที่ครุฑาร์เจ้าในการสื่อความหมายทั้งความรู้สึกที่มุ่งเน้นอยู่เป็นอยู่ไป เช่น คำว่า บุญเมี่ยน เนียมงาม นาค แม่น มาก แห่เสียงระเบิดมีให้ความรู้สึกแข็งกระด้าง หรือสัมภัติ เกิดจากการประพันธ์หนังและเกิดเสียงดัง เช่น สยอง สะมัด บุญเมี่ยน เปี่ยบ³ ตามภาษาทุกภาษาหลักของคนและเราก็พยายามส่องความรู้สึก แสดงกริยาภาระ เมื่อจะไม่เกิดอย่างคำแท้ที่พ่อจะจัดเข้าเป็นกลุ่มโดย自行นาประหลาด นักภาษาศาสตร์จึงลองศึกษาเนื้อร่างที่ได้รับมาประกอบเป็นคำแท้ของหนัง จึงมีลักษณะเช่นเดียวกันที่จะทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างกัน ซึ่งเสียงเหล่านี้ยังมีความลับซ่อนอยู่ในการให้อารมณ์ความหมายรู้สึกที่ไม่เหมือนกัน⁴ กล่าวโดยละเอียดก็คือ

หน่วยเสียงพยัญชนะ

/ນ/	ระเบิด - โอมะ - วิมฟีปาก
/ນ/	ระเบิด - อโอมะ - ลิลิต - วิมฟีปาก
/ນ/	ระเบิด - อ็อมะ - ภูมิ - วิมฟีปาก

¹ นกอัลย์ ศุภวนิช. เอกสารการสอนศุภวิชาภาษาไทย 2 ภาคปีที่ 2 หน่วยที่ 825.

2527. หน้า 7 - 8.

² ประวัติ ภานุยอกโดย. ภานุยอก. 2518. หน้า 32.

³ คำยุน จิตร์คำนงค์ ศูนย์เรียนภาษาไทย. 2527. หน้า 22.

⁴ แหล่งเดิม. หน้า 21.

- /ก/ ระเบิด - โอมะ - บุ่มเหงือก
 /ก/ ระเบิด - อโอมะ - สิດ - บุ่มเหงือก
 /พ/ ระเบิด - อโอมะ - ชนิต - บุ่มเหงือก
 /ช/ ระเบิด - อโอมะ - สิດ - บุ่มเหงือกตามเหดานแข็ง
 /ก/ ระเบิด - อโอมะ - สิດ - เพคนอ่อน
 /ก/ ระเบิด - อโอมะ - ชนิต - เพคนอ่อน
 /อ/ ระเบิด - โอมะ - เสนเดียง

สำหรับหน่วยเสียงพัญชนะระเบิดถ้าหัวมา จะให้ความรู้สึกแข็งกระถาง ไร้ความอ่อนหวาน
 หากหัวและเมี้ยคละไม่ แสดงอาการหูดูดหูแรง หรือผู้ฟังฟ้าหักหักจากภาระทางที่หน้าและเกิดเสียงดัง

- /ช/ กงเสียคเพราก - อโอมะ - สิດ - บุ่มเหงือก
 /ห/ เสียคเพราก - อโอมะ - วิมฟีปากกลางก้มหนบัน
 /ห/ เสียคเพราก - อโอมะ - เสนเดียง
 /ช/ เสียคเพราก - อโอมะ - บุ่มเหงือก

หน่วยเสียงพัญชนะหางตัน ให้ความรู้สึกหงุดหงิดความเคลื่อนไหวไม่มั่นคง มีการเสียคดี

ชื่นเหรา

- /น/ นาสิก - โอมะ - วิมฟีปาก
 /น/ นาสิก - โอมะ - บุ่มเหงือก
 /ง/ นาสิก - โอมะ - เพคนอ่อน
 หน่วยเสียงนาสิกให้ความรู้สึกหุ่มนวลโดยเป็นอยู่ไป บังลักษณะไม่มั่นคง

/อ/ ชางลัน - โอมะ - บุ่มเหงือก
 เสียงชางลันในการรู้สึกส่วนย่าง ไฟเกราะ ให้อารมณ์แสดงความรู้สึกเคลื่อนไหวแบบผันๆ ๆ
 ความกลิงกลอง ไม่แน่นอน

- /ร/ ร้า - โอมะ - บุ่มเหงือก
 ให้ความรู้สึกหนูๆ เกิดบนหอย่างหวานเร็วแต่จุกหมายปลายทาง
 /ว/ กงสระ - โอมะ - วิมฟีปาก
 หน่วยเสียง ว ให้ความรู้สึกลม โคง ความเงี้ยว ว่าเหว

/ย/

กงสระ - โฆษณา - เพศานแม้

หน่วยเสียง ย ให้ความรู้สึกที่แสดงถึงความละเอียด ความบุญญากร ขับต้อน

และหมายพรา แสงกระจาย¹ ใจด้วยคำอุบเบ็นกลุ่มความรูปและเสียงของพัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้ดังนี้

พัญชนะ ก มีรูปตั้งชื่นไปคล้ายประทู แสดงถึงลักษณะที่แข็งแรง 莽 มาก และมีคง ถ้อยคำจึง มักจะให้ความหมายไปทางเด็กชนชั้น ยกเว้นเสียงแท้จะมีสระ หรือตัวสะกดไม่ลัดหรือเปลี่ยนความหมาย ของคำไป เช่น เกง กาด แท้มี ร มากคำทำให้ความรู้สึกกระหึ่มอึก เช่น กราด แกรง ภราน หรือต้า อ ก้าว ที่ให้ความรู้สึกห่อหอนดงและเพิ่มลักษณะไม่แน่นอนลงไป เช่น กลม คลุง เกลียว ไก

พัญชนะ ช ออกเสียงหนักกว่า ก จึงทำให้ความรู้สึกฐานแรงทางความรู้สึกถึก ๆ หรือออก อาการที่ส่อไปในหัวใจเดือน เช่น ชิ่ง ชิง ชิ่ง เสียง ชัก แข็ง ต้มี ย มากคำจะให้ความรู้สึกไปใน ทางไม่เรียบร้อย เช่น ขยาย ขยาย ขยาย ขยาย ขยายที่ให้ความรู้สึกเข้มแข็งจริงจังในหาดี เช่น ชิมชัน ชุมกิเซน ชัย บีบีหนัน

พัญชนะ ก จะให้ความหมายไปทางอารมณ์รุนแรง แต้อาจจะมีอารมณ์เต็มถึงความน้อยใจ ตัดห่อ พอๆ หรืออารมณ์ถูกใจให้ลอกความรูปแรงลง เช่น กอย คาด เกน แกน แคม แทตามีตัวอ่อนมากคำรักจะ มีลักษณะในมีชีวิต เช่น ต้า คร จะให้เสียงที่สอดคล้องกับความหมาย เช่น ครากรัน ครำครวญ คราง และต้า กล จะให้ความรู้สึกไปในทางมีคัมภีร์ไม่แน่ใจ หวั่นไหว เช่น ဓອตน์ແຄلن คลางແຄลง คลาด เป็นตน

พัญชนะ ง ตามรูปจะมองเห็นลักษณะที่ไม่มีนักในส่วนการภาษาคงท้วอยู่ใจเท่าไรไม่มีจุดศูนย์กลาง ที่จะทำให้เกิดความสมดุล ทางภาษาจะง่ายไปทางหลัง เพราะหน้าหัวอยู่หลังเวลาและเสียงที่ยัง บ่งถึงลักษณะไม่มีนัก ก็มีนักโดยคำเสียง ง จึงให้ความหมายไปในทางไม่ค่อยกี ตลอดหรือไม่ก้าวส่างสาร ไปเลย เช่น งดง งอน งอนແน งาย งัง งูงาม โงเงา งอม งกเงิน งัวเงีย เงอะงะ โงนเงน

พัญชนะ ช ส่วนมากจะให้ความรู้สึกที่ไม่เป็นปึกแผ่น แต่แยกภาษา ให้เสียงที่เป็นช่อง ๆ แสดงความไม่ยึดใหญ่ และให้อารมณ์ชั้น เช่น ชู จօเจ จุกิก ชุนกาน เจอยแจว ชຶກ ชา จำเจ เจ้าจุก จົວ จอย ฉມ จอด

¹หมายพรา แสงกระจาย. "ภาษาจากความรู้สึก," ในกรองภาษาและวรรณกรรม. 2516.

ພົມພານະ ດ້ວຍເຫັນ ໄກສະແໜງໄປໃນທາງມຽນຢາດກົມະໄຕຢືນເລີ່ມຕົງ
ມຽນຢາດລົງທຶນເກີນ ສິ່ງທີ່ເກີນກາຍນອກເຫົາຈະສັມຜັດໄດ້ ເຊັ່ນ ຂະ ຫຼຸດຄາດ ອະຫານ ອອກ ຂັ້ນ ທ່າ
ຂາວ ອຸກເນີກ ເນັດ ເລີ່ມ ເລືອນ ແຮງ ໂອງຫ່າງ ໂອກ

พยัญชนะ ช словаมากแสดงความรู้สึกไปในทางไม่ราเริงเจิดใส ไร้การที่แjemชัก ว่องไว ใช้ภาษาที่เกตต่อนให้ไว แต่ละคำมีความหมายพอก็ค่า เช่น ช้า ช้าของ ชัก ชน เชื่อง เชื่อนแซ ชา แต่ต้า เป็นตัวนำตัวอ่อน จะมีความหมายกลดอยความทึบดัง เช่น ชง จะให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เช่น ชังก ชงอน ชางน กะชาน

ພໍ່ຍູນະ ດ ຕາມເສີ່ງລົງໜັກ ດອຍກຳຈົ່ງແນ່ທັນກລົງໄປຕາມຄວາມໝາຍເຫຼັກໃນກໍາຂອ້ມືນເອງ
ເຫັນ ດ ດັກການ ຄົ້ນໂຍ້ ຕ້ານ ດຳ ດັກ ໂດຍ ດັນ ດອຍ ດັບ ດຽວ ເຊື້ອກ ເຖິງ ໂດຍ ໂດກ

ພົມແກງ ດີເລີ້ນ ແລະ ນາງອາກາມຄົມໄມ້ດັ່ງນີ້ ຮຽບຍາກພໍາຫັນ ເຊັ່ນ ຖຸນ ຕອມແກງ ຕອນ
ກວດ ເຖິງ ຫຼູມການ ທຸນທັນ ດ້ວຍເຕີມ ເທະເທະ ແຫດ ຕ່າງ ຈະໃຫ້ກວານຮູ້ສຶກແລະແປງກວານຕອງກິດເຂົາໄວ້
ເຊັ່ນ ຕຽອນ ຕຣອນ ກຽມ ໄກຣຕຽອນ

ພ້ຽງພະ ດ ອອກເສີ່ງທັກ ແສດກວາມນຸ່ມຮູ່ແຮງ ຕ້ອຍກຳນົກແສດກວາກຮັດເຫັນແຕ່ເປັນໄປໃນລັກພະຫຼືໄນ້ຄະເນີຍດ ກະຈາກ ແລະຫາກວາມອອນໄຫວ ເຊັ່ນ ດັກ ຜົນ ດັວງ ດົກ ດອນ ດົມ ດົບ ດັກເສີ່ງ ເຊື້ອ ແຕກ ໂອນ ໄດ້ ແລະເມີນຈົ່ງທົວໝາກລຳແກ້ຍັງກອງປັລັກພະໜາເກີດຍົກໄວ້ເປັນຫັດໃນຄູ່ອຍາງໄນ້ເບີດຍືນແປດງ ເຊັ່ນ ດ ເສີ່ງທັກ ດ ຈະທຳໃຫ້ເກີດການເຄື່ອນໄຫວນັງ ແຕ່ເປັນໄປໃນລັກພະຫຼືແຮງຮ່ວມໄມ້ນາທຶນໃຈເລີຍ ເຊັ່ນ ດັນ ດັກ ດົມ ດົດກ ດັນພັດ ດົກໄດ້ ດັກ

พัญญานะ น ให้ความรู้สึกบางเบา ค่อนข้างจะยืดหยุ่น เล็กน้อย แท้ก็ชอบแฟรงก์การงานไว้วาง
ไม่มีลักษณะทางในโดยคำเดิม เช่น นาน นาน นวยนาก ขอ ขอ นอย นิก นุ่ม นิม นิก แน เนื่องของ
น้อย แม่ โน้ม

พยัญชนะ บ ทุกโดยคำที่มี บ เป็นพยัญชนะหนึ่งในห้าความหมายที่หากความภาษาคุณมี ໄร์ ก็สามารถอ่อนหวาน
คงเชิงกระดาษ แต่ไม่หนักแน่นเป็นแกนสาร เช่น บัน บอย นาด บี บิกัน บาก บุบ บุบาน แบง แบยค
เบอจะะ เบื้อน ยะ ใบ

พญานะ ป มีลักษณะคล้ายตัว บ เชน มัน เป็น เปียด เป็น มันปิง ป่อน เป็น ก้อน เปือย โนน แยกเป็น
เปชปะ ปุกปุย ป่อง ปอด เปง แทถานาที่ตัวมากล้าก็จะเปลี่ยนไปเป็น ป่า จะให้ความรู้สึกที่เยิ่มคง
มากขึ้น ความหมายสำคัญเด่นชัด . และรู้ว่าก้าวเดินจึงให้ความรู้สึกมากขึ้น เช่น เมื่อย เมี้ยว โปรด
ปรากฏ โปรด โปรด และก้าวเป็น ปล ก็จะให้ความรู้สึกที่เลื่อนไหวมากขึ้น เช่น ปลดอย ปลดบาน ปลิว ปลาย
ปลาย ปลงปลั้ง เปื้อง แฟบ เมี้ยว แฟลง

พัญญะนั้น ให้ความรู้สึกโกรังค์และไม่คื้น แต่เสียงหนักของก้าว ผ ทำให้ตอบค้ำคิ้น ๆ บางครั้งก็
แข็งกว่าหัวใจจะเป็น แต่ก้าวเป็นคำกริยาเสียง ผ จดหมายให้เห็นอาการเหลื่อมไหวขัดเจนและหมายความ
เช่น คำที่ให้ความรู้สึกหวงลุก มี เมือด บิก แมด พอม แพร์ เฟิค ผ้า ปาก โน บัวะ บัง คำที่ให้
ความรู้สึกทางบวก มี แพร์ บุค พาด ทาเพย ส่วนคำที่แสดงกริยาชักเจน มี อก หาย บานโนบิน พากโนน
แต่ก้าวเป็นคำควบกล้ำ ผล จะให้ความรู้สึกที่เหลื่อมไหวได้รวดเร็วขึ้น แต่เป็นจังหวะสั้นๆ เช่น ผลลัพธ์
บลูบลัน โนล แต่ก้าวเป็นควบกล้ำ ผ จะให้ความรู้สึกสละคลอก เช่น ผงะ พาก ผง ก เป็นต้น

ພົມງານະ ດ ໃນການຮູ້ສືກີ່ເປັນປ່ວ່າ ແລະ ພົມງັບເປັນສ່ວນຍາກ ເຊັ່ນ ຝາກ ປຶດ ເຊື່ອນ ຢັນ ຜັງ
ແຜງ ໄຟ

พยัญชนะ พ ให้ความรู้ถึงก่อนเปาและหากความหนักแน่น บางครั้งก็กล ไปเลย เช่น พนเพอ
พอ พอง ແພ ເຕີງ ພິພ້າມ ເພນຫານ ແຫດາຫາກຄວາມກຳລຳ ພຣ ຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສັກໃນຄວາມສ່ຽງໜ້າ ວອງໄວ
ຮາວເຮົວ ຮັກກຳກົດໝຶກອື່ນສົ່ງໃຫ້ກົວ ພຣະທົງແລະນາມຂັນ ເຊັນ ພຣະມ ເພື່ອຢັງ ພຣັກ ພຣາວແພຣວ ທີ່ຮ້ອມກົວ
ໃຫ້ອານຸມໂຫຼວ້າໃນວາ ເຊັນ ພຣາກ ພົມ ພຣາ ພຣຳ ແຫດາກເປັນກຳກວາ ພລ ກົດໃຫ້ຄວາມຮູ້ສັກທີ່ເຄີດລົບໃຫວ
ໄຟ ໄກສະເໜີເຕີມ ແກ້ວມືກົດລົບໃຫວນາກວາແລະມີຈັງຫວາສີນເນັ້ນຍາວກວາ ເຊັນ ພັ້ນ ພັດນ ພັດນ
ພັດນ ພັດນ ພັດຍ ພັດກພັດນ ພັດຍ ພັດອຸມແພດມ

พยัญชนะฯ เป็นสิ่งที่ให้ความรู้สึกไม่น่าฟัง เพราะมีเสียงแหก ถังน้ำดอยคำฟื้นฯ เป็นพยัญชนะทางส่วนมากจะแผลงหากไม่น้ำดู ไม่น่าฟังใจ เช่น ฟุ่ง พุ่ง พื้นเพื่อน ทุ่มเพื่อย ไฟฟ้า พอก พอง ແப์ เฟือย

พัฒนาและนิยมรักษาในทางปฏิบัติ ทางกฎหมายแสดงความเห็นชอบหรือ ความไม่ชอบใจ เช่น
มอนามัย มัณฑ์ ทางกฎหมายคำแนะนำที่ไม่สากافื่นเรียนราย เชน กฎ กฎหมาย มี ฯ นอย น้อม โน้

ແທດເປັນ ມ ນໍາ ລ ຈະກ່າໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກທຶນຄົງປຸລັກຜົນອອກຄໍາ ເຊັ່ນ ມັດງແມລືອງ

ພັ້ງໝານະ ຍ ດັກຜະຂອງເສີຍແລະຮູ່ປະເສດຖານໄມ້ເຮັດວຽກ ຕໍ່ເປັນກຳວິໄຊເກົ່າຈະເຫັນສາກົບ
ທີ່ເມີນໄປໃນທາງລົມແລະໄມ້ທຳການພື້ນໃຈໃນ ເຊັ່ນ ພອກຍຸອນ ບູນ ບູນ ຢ້າເຢີ ເພື່ອຍັງ ເຢັນເຢືອ ຢ່ອງ
ບັກຍັນ ຍານ ເຢາະ ແກ ແຍ້ງ ແຍ້ງ ໂຍກ ຍາຍ

ພັ້ງໝານະ ຮ ສູ່ປັດຈຸບັນຂອງພັ້ງໝານະຮະເທິດຮຽກ ແລະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກທຶນຮາກທີ່ຄະສຳຮາວຍ ດັ່ງນີ້
ເມື່ອມາປະກອບເປັນຮູ່ປັດຈຸບັນທີ່ໃຫ້ອານຸ້ມັດຈຸດທາງຄວາມຮູ້ສຶກກົກໄກໃນນາງຄົງ ເຊັ່ນ ວານ ວານເຮ
ກ່າວໃຈ ວານໄຈ ວາ ວິດ ວະນ ເກາເຮັງ ວອນຮົງ ເກນ ວະວິກຮູ້ ນາງຄົງກົດແສດຖຸດົງການນອນນາງ
ທີ່ໄປໄກຮົວເວົ້ວຈ່າວ ເຊັ່ນ ວາດເກົ່າ ວາງ ເກາ ເງິນ ວິນ ເວັງ ວາຍ ແລະຕື່ມັງກຳທີ່ແສດຖຸດົງການຮູ້ສຶກ
ໜົມທັງໄກໂດຍກັງສົງຄາມ ເຊັ່ນ ວາ ວິນ ວິນ ວາມ ວາງໂຮງວາ ວອນຮົນ

ພັ້ງໝານະ ລ ສູ່ປັດຈຸບັນທີ່ພັ້ງໝານະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກລົມ ທ ປ້ອມ ທ ເສີຍແລະຮູ່ປັດຈຸບັນທີ່ໃຫ້ອີຍົກ
ສົງຄາມແລະຜົງໄທເຮັດວຽກໃຫ້ອານຸ້ມັດຈຸດ ແລະແສດຖານກາເກົ່າໂດຍໃຫ້ແມ່ນເປົ້າ ເຕົ້າ ສົມ ໄລ
ລຳເອີ້ນ ເລືອນຄາ ດະລັບຄະລາຍ ດອງຄອຍ ເລືອນໄລ ດະລັກ ລະດຳ ດະລານ ເລືອນຄອຍ ດະລາຍ ແລະເລີມ
ລະລົບ ຊົມຄ້າ ດະເບີກ ຕັ້ງເລີບ ເຄືອດ ໂຄໂລ ແລ້ວ ແລະຂົມປະເທດແສດຖານກາເກົ່າໂດຍໃຫ້ໃນທາງລົມ
ທີ່ຄອດທີ່ຮອນໜ້າ ເກີດຍົກໄນ້ພື້ນໃຈ ເຊັ່ນ ດະເບີກ ດັວນຄາມ ເລີນເລື່ອ ລຳເບີກ ອຸກດູກຄົມ ຊົນ ໂດັ່ງ
ສົມ ລາວ ຕອດ ອຸຍ ຖຸ ເລະ ເລືອນ ຕຸນ ໄລ ຄັນ ແລະຕຳ ດ ນໍາ ຈະໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກພູມນາມກັນ
ເຊັ່ນ ດະເນີຍດ ດະຫຼຸມ ດະໄນ ດະມອນ ດະມາຍ

ພັ້ງໝານະ ວ ດອຍກຳລົ່ວມກາມັກຈະແສດຖານຈົ່າໄວ້ໄກແຫັດ ເຕັມເປັນຫົວງ ທ ເປັນອານຸ້ມັດ
ຫຼາດທອນ ເຊັ່ນ ວອກແກກ ວອນ ວັນ ວັນແວນ ວາບວານ ແວນ ວຸນ ວາງ ວາ ເວັນ ວາງເວັງ ແວວ ວາຍ ວຸນ ວອກ
ວຸນ ວອງ ພ້ອມານົກລົມກົດແສດຖານກາເກົ່າ ເຊັ່ນ ວຸນ ວິນ ວິນໄວ ວອນ

ພັ້ງໝານະ ສ ຕ ດັກຜະຂອງເສີຍກ່ອໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ສຶກເສີຍແກຣກ ທີ່ຮ້ອໃຫ້ອານຸ້ມັດ ທ ທົ່ວອງ
ເກີດໄວ້ນິ້ນການເພື່ອຈຳ ເຊັ່ນ ເສີຍ ເສີຍ ສອກ ໂກເທົ່າ ສ່ວຍ ສຸຂ ເສີຍ ສູ້ ສົນ ສົ່ມ ສູ້ ສົມ

ພັ້ງໝານະ ນ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກຕ້ານລົມ ເປັນອານຸ້ມັດແໜ່ງແລະທີ່ຮ້ອນກາດລົວ ເຊັ່ນ ທາງ ແຮງ ທາຍ ແນບ
ຫົວ ທີ່ຮ້ອ ຂອກ ທາງ ເຫັນ ແຫວ ແນ ທາ ທາ ທາ

ພັ້ງໝານະ ອ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກນາຫຼາ ວຸນວາຍ ສົ່ມສົນ ທີ່ຮ້ອແສດຖານພຸລັກຜົນທີ່ຮ້ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ສຶກໄປໃນ
ທາງອອນ ເຊັ່ນ ອັດຕານ ອັດເວັງ ອັດມານ ອັດອົງ ອັດອາວ ອົກທິກ ອົງ ອົງອົດ ເວະະ ເວັດ ທີ່ຮ້ອ ອົກອົດ
ອັດເວັດ ອຸາກ ອົງ ອົກ ອຸກອູ ອຸນອົມ ອຸຍອົຍ ອັນ ເວັນ ເວັນ ໂອ ອົກ ທີ່ຮ້ອ ອັນ ອັນ ອັນເຈາ
ອັນແອ ອອຍອົງ ອອຍສ່ວຍ ເວັນ ເວັນເອີ້ນ ເວັນອອ

หน่วยเดี่ยงสระ

/อ/ หน้า - สูง - สัน - วิมีปากแย่

/อ/ หน้า - สูง - ยาว - วิมีปากแย่

หน่วยเดี่ยงสระตามข้างนี้ให้ความรู้สึกเด็ก เล่น แคบ เมา

/อะ/ หน้า - กลาง - สัน - วิมีปากแย่

/อะ/ หน้า - กลาง - ยาว - วิมีปากแย่

หน่วยเดี่ยงสระตามข้างนี้ให้ความรู้สึกที่ไม่เที่ยงตรง ไม่มั่นคง ความเอียง ความเบี้ยว

/แอะ/ หน้า - คำ - สัน - วิมีปากแย่

/แอ/ หน้า - คำ - ยาว - วิมีปากแย่

หน่วยเดี่ยงสระตามข้างนี้ให้ความรู้สึกถึงการเปิดออก เปิดแย่ การแคมอยู่ในสีอื่น

/อ/ กลาง - สูง - สัน - วิมีปากไม้แย่และกลมจนเกินไป

/อ/ กลาง - สูง - ยาว - วิมีปากไม้แย่และกลมจนเกินไป

หน่วยเดี่ยงสระตามข้างนี้ให้ความรู้สึกมาก ความหนาแน่น หรืออุปสรรค การเคลื่อนที่ควาย
ความยกลำบาก เพราะของผ่านงานหนัก หรือความแน่น หรืออุปสรรค

/เอกะ/ กลาง - กลาง - สัน - วิมีปากไม้แย่หรือกลมพอกเกินไป

/เอก/ กลาง - กลาง - ยาว - วิมีปากไม้แย่และกลมจนเกินไป

หน่วยเดี่ยงสระตามข้างนี้ให้ความรู้สึกถึงความกว้าง ความสม雅 การเปิดออกไปสู่ทาง
การขาดความสำรวม ขาดการใช้สัญญาณิก สติ

/อะ/ กลาง - คำ - สัน - วิมีปากไม้แย่หรือกลมจนเกินไป

/อา/ กลาง - คำ - ยาว - วิมีปากไม้แย่หรือกลมจนเกินไป

หน่วยเดี่ยงสระ /อะ/ ให้ความรู้สึกกระซิบ ความรู้สึกไม่มั่นคง ขาดเป็นช่วงตอน ความ

รู้สึกที่ perplexed

หน่วยเดี่ยงสระ /อา/ ให้ความรู้สึกทางตา ยืดยาด ระยะเวลาภาระ

/อุ/ หลัง - สูง - สัน

/อุ/ หลัง - สูง - ยาว

หน่วยเดี่ยงคงกล่าวให้ความรู้สึกถึงการเข้าไปอยู่ในที่แอบ ความอัดอั้น ความแน่น หรือความรู้สึกที่คับแคบเป็นช่วงยาว หรือการทะลุผ่านพื้นที่แอบ วัตถุที่มีลักษณะกتمหืออกลมบาง

/โอะ/ หลัง - กลาง - สัน - วิมปีปากห้อกลม

/โอะ/ หลัง - กลาง - ยาว - วิมปีปากห้อกลม

หน่วยเดี่ยงสร้างห้องน้ำให้ความรู้สึกถึงความกลม ความโถ้ง ความเจริญเติบโตชนเมืองบน

/ເອາ/ หลัง - คำ - สัน - วิมปีปากห้อกลม

/ອອ/ หลัง - คำ - ยาว - วิมปีปากห้อกลม

หน่วยเดี่ยงสร้างน้ำให้ความรู้สึกถึงความกลม ความโถ้ง การอยู่ในท่างล้อม ทั้น ทั้ง หรือการออกนอกวงกลม สภาพการลอดตัวอยู่

หน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์

ในภาษาไทยมาตรฐานมีหน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์อยู่ 5 หน่วย คือ สามัญ เอก โโน ทรี จักรา แต่ละหน่วยเป็นมีรากศัพท์สูงทำไม่เท่ากัน และแต่ละหน่วยเดี่ยงมีความลักษณะพิเศษในการให้ความรู้สึกของแต่ละหน่วยเดี่ยงที่แตกต่างกัน¹

1. หน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์สามัญ เป็นหน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์ที่มีเสียงอยู่ในลักษณะกลาง จะให้ความรู้สึกธรรมชาติ ไม่มีการตัน塞น โอลด์ยน ตามเป็นอารมณ์ไม่เราร้อน เท่าจะจะให้ความรู้สึกเบื้องตน ความเงียบสงบอย่างชาเนย

2. หน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์เอก มีเสียงที่ระทับ จะให้ความรู้สึกไปในทางที่หนักแน่น เอาจริง เอาจัง และลงเดยไปถึงความกระหาย ความหมาบคาย

3. หน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์โโน เป็นหน่วยเดี่ยงวรรณยุกต์ชนิด จยบงบอกถึงความรู้สึกหนักแน่น เหมือนเดี่ยงเอก แต่ความกว้างกระวางลงเล็กน้อย และบางครั้งก็สมความอ่อนทางอารมณ์ลงไปบ้าง

¹ หมายเหตุ แสงกระจาง. "ภาษาจากความรู้สึก," ในกรองภาษาและวรรณกรรม. 2516.

4. หน่วยเดียวราชนักพัฒนา เป็นหน่วยเดียวราชนักพัฒนาระดับเดียวอยู่ในลักษณะ
กลางระดับ มีกิจกรรมของชุมชนทางเคน บวกกับกิจกรรมอื่นๆ ทางเคน
5. หน่วยเดียวราชนักพัฒนา เป็นหน่วยเดียวราชนักพัฒนาระดับความเชื่อมสัมพันธ์
รัฐสิทธิ์ทางบากและทางบุบ ต่อไปเพื่อให้การดำเนินงานที่ดี ให้ความรู้ ให้ความ
ไว้เปเลย
- นอกจากนี้ค่าวัสดุเครื่องใช้ภายในบ้าน เป็นที่ลงท้ายปิดคำนั้นสามารถให้ความรู้สึกที่สอดคล้องกับ
ความหมายให้อ่านไม่ได้เช่น ห้องน้ำเป็นไปตามลักษณะของเด็กพิเศษและกิจกรรมแล้ว ก็ห้องพิเศษจะ
เป็นและตัวลักษณะของเด็กนั้น ทำพิเศษที่ห้องน้ำสำหรับเด็กที่ตัวลักษณะให้ความรู้สึก ด้วยการทำห้องจะยัง
คงเมียคละในงานนี้ เช่น เกลี่ยว พิเศษ ก เป็นพิเศษที่ให้ความรู้สึกแข็งค่า ช่วง ล ให้ความรู้สึก
ที่เลื่อนไอล - และพิเศษ ว ให้ความรู้สึกของไว รวมกันเป็น "เกลี่ยว" ที่ให้ความรู้สึกเลื่อนไอลอย่าง
รวดเร็วนั้นเป็นเกลี่ยว เป็นคำที่ให้ความหมายค่อนข้าง โดยเฉพาะสายนำไปสู่เกลี่ยวหรือพิเศษ
ที่น้ำ ตัวลักษณะภายนอก คำนั้นจะให้ความรู้สึกความมากขึ้นกว่าเดิม นั้นเป็นการเพิ่มความรู้สึกให้ เช่น
ในคำว่า เด็ค ให้ค พิเศษ ต และ ห ให้ความรู้สึกหุ่ย เมื่อตัวลักษณะมีความเดียงในองหน้า
เช่นนั้น จึงยังเป็นความที่มากขึ้นไปอีก บางครั้งโดยคำเรื่องจะงานตานี้ไม่คือตัวลักษณะ เช่น คำว่า
เกลี่ยว ตัวลักษณะเป็นเดียงพิเศษ ค ลักษณะที่ให้ความหมายไปในทางกรุงศรีฯ ชั้นมาหันนี้ ตั้งนั้น
จึงเห็นได้ว่าตัวลักษณะเป็นความที่หลังแต่ก็เป็นบทสำคัญในการเปลี่ยนความหมายของคำ